

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V X Y Z

Nr

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p.w. TRÓJCY ŚWIĘTEJ

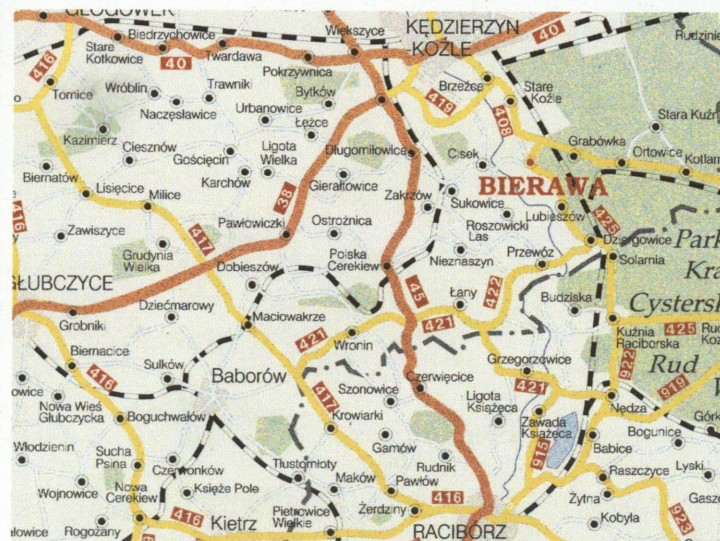
2. Czas powstania

poł. XVI w., 1614
r. (wieża), XVIII w.
(kaplica).

3. Miejscowość

B I E R A W A

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

ul. Kościelna nr 4
47-240 Bierawa
km. 7 , dz. nr 1466
nr hipoteczny KW [REDACTED]

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie
powiat kędzierzyńsko-kozielski

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Birawa, Reigersfeld (1936)

7. Przynależność administracyjna przed 1 I 1999

województwo opolskie
gmina Bierawa

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Świętej
ul. Kościelna 4
47-240 Bierawa

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

Nr ...111/54.....data 12.07.1954 r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Bierawa położona jest w południowo-wschodniej części województwa opolskiego, na obszarze o urozmaiconej rzeźbie terenu ukształtowanej w formie wyżyny polodowcowej poprzecinanej płytkimi dolinami rzecznyymi. W najbliższej okolicy: od południa i wschodu województwo śląskie, od północy miasta Kędzierzyn-Koźle i Ujazd, od zachodu miejscowości gminy Reńska Wieś, od południowego-zachodu gmina Cisek. Zachodnia granica gminy przebiega wzdłuż rzeki Odry.

Wieś o średniowiecznej metryce. XIII wieczną genezę miejscowości poświadczają znaleziska archeologiczne, które domniemane grodzisko lokują około 200 m na pld.-wsch. od kościoła, na wyspie utworzonej przez Bierawę (miejsce to zwane jest zamkiem). Wieś była wówczas dobrem rycerskim i niewątpliwie istniała tu siedziba rycerska.. Pierwsze wzmianki pisane o miejscowości pochodzą z dokumentu wystawionego 31.X.1308 r. w Sławięcicach przez księcia bytomsko-kozielskiego Kazimierza. W dokumencie tym ówczesni właściciele wsi, bracia Bartłomiej i Piotr z rodu Beraw, rycerze księcia otrzymali przywilej lokacji wsi na prawie niemieckim. Bierawa należy do grupy wsi zakładanych w XIII wieku w wyniku akcji osadniczej na Śląsku. Procesowi temu towarzyszył rozwój sieci parafialnych. Na jej gęstość decydujący wpływ miało zarządzenie księcia Henryka III z 1261 r., mówiące o konieczności budowy kościoła we wsiach liczących 50 łanów, a nie jak dotąd 100 łanów. Na założenie parafii składał się akt prawny oraz uposażenie proboszcza (we wsiach lokowanych na prawie niemieckim były to dwa łany proboszczowskie wolne od czynszów). Kolejna wzmianka źródłowa pochodzi z 1322 r. informująca o nadaniu przez księcia kozielsko-bytomskiego Władysława rycerzowi Hermanowi z rodu Beraw folwarku w zamian za konną służbę wojskową, która musieli pełnić, gdy wyruszano poza granice kraju. Ostatnia wiadomość źródłowa o Pakosławie Beraw pochodzi z 1416 roku z dokumentu wystawionego przez księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego potwierdzającego sprzedaż przez Pakosława części Bierawy Gumprechtowi Dłuchomilowi, staroście strzeleckiemu w latach 1425-1429.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacja, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA: Zlokalizowany w centrum miejscowości, nieopodal skrzyżowani głównych ulic: Kościelnej, ks. Steuera, Dworcowej i Powstańców. Kościół orientowany, usytuowany po wschodniej stronie ulicy Kościelnej, na prostokątnej, płaskiej parceli położonej na wysokości 177,5 m – 177,8 m n.p.m. ograniczonej od zachodu ogrodzeniem z siatki w ramach stalowych, umieszczonych między murowanymi słupkami, od południa ażurowym ogrodzeniem z prefabrykowanych płyt betonowych, od wschodu i północy pełnym, murowanym z bloczków betonowych. Od strony południowej kościoła relikty dawnego cmentarza przykościelnego. Od strony północnej działka kościelna graniczy z terenem Gminnej Szkoły Podstawowej w Bierawie, od strony południowej z zabudowaniami gospodarczymi dawnego folwarku, od strony wschodniej z terenem przedszkola. Teren wokół kościoła utwardzony płytami betonowymi. Przed wejściem głównym w ogrodzeniu kościoła, na postumencie kamienna, późnobarokowa figura św. Jana Nepomucena oraz krzyż.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA

Ściany: ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej, obustronnie tynkowane, na zewnątrz tynk cementowo-wapienny, zacierany na gładko. Korpus nawowy i prezbiterium bez podziałów i dekoracji architektonicznej, kaplica z podziałami ramowymi w tynku, wieża i wieżyczka schodowa pokryte tynkiem zdobionym w technice sgraffito z motywem boni przyrządnych (w wieżyczce schodowej oryginalna wyprawa tynkarska /XVII w./, wieża pokryta współczesną wyprawą z pseudosgraffitem). Ściany wewnętrzne: murowane z cegły pełnej, tynkowane gładko, tynk wapienny z wystrojem architektonicznym wykształtowanym z otynkowanej cegły (filary, pilastry, gzymsy).

Sklepienia i stropy: Nawa nakryta sklepieniem kolebkowym z lunetami, w kaplicy sklepienie kolebkowe, w zakrystii, sklepienie kolebkowe, w kruchcie i łozach sklepienia kolebkowo-krzyżowe, w loży nad zakrystią szwy sklepienne podkreślone pasami z płaskorzeźbionym ornamentem roślinnym, w kruchcie i loży ponad nią wydobyte druty sklepienne. W wieży drewniane stropy „nagie”.

Więźba dachowa: drewniana, konstrukcji jętkowej, poszycie dachówką ceramiczną, karpiówką, kładzioną pojedynczo w łuskę, wieżyczka schodowa, latarnia i sygnaturka poszycie blachą.

Posadzki i podłogi: w zakrystii współczesne płytki ceramiczne, w prezbiterium i w nawie kamienne (wapień) kwadratowe, pod chórem i w kruchcie posadzka ceramiczna, dwubarwna (beżowo-czerwona) z motywem geometrycznym (gwiazdzystym), na chórze podłoga z desek, przy wejściu do wieżyczki schodowej posadzka z cegieł układanych płasko.

Schody: Wewnętrzne: w wieżyczce schodowej kręcone, kamienne., wieży drewniane typu młyńskiego, oraz drabiniaste. **Otworki:** Otworki okienne - otworki okienne zróżnicowane wielkością i kształtem, zamknięte łukiem pełnym, łukiem odcinkowym o ostrołukowo (w wieży), oraz prostokątne i kwadratowe (doświetlające na poziomach międzykondygnacyjnych wieżę i wieżyczkę schodową.) a także okrągłe. W połąci dachu okna typu powieka. Otworki drzwiowe: wejście główne zamknięte ostrołukowo, w płasko rozglifionym obramieniu - drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, pełne, konstrukcji ramowo-płycinowej, z naświetlem (współczesne). Wejście do

14. Kubatura	15. Powierzchnia zabudowy	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 3200m ³	ok. 320 m ²	Kościół	Kościół
<p data-bbox="92 296 728 323">18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p data-bbox="92 349 988 376">Nie uległ zniszczeniu podczas działań wojennych II wojny światowej.</p> <p data-bbox="92 382 580 409">Po 1945 r. funkcjonował jako kościół.</p> <p data-bbox="92 415 1158 479">W latach 1959-1961 przeprowadzono prace zabezpieczająco-konserwatorskie w zakresie:</p> <ul data-bbox="145 487 1158 624" style="list-style-type: none"> • Zabezpieczenie wieży kościoła poprzez rozebranie dachu i przekrycie nową blachą • Uzupełnienie profili gzymsu wieży • Uzupełnienie sgraffita na wieży <p data-bbox="92 628 875 655">W latach 1962-1963 dokonano malowania wnętrza kościoła</p> <p data-bbox="92 696 1158 794">W roku 1974 przeprowadzono prace konserwatorskie elewacji zewnętrznych (uzupełnienie tynków wraz z pobieleniem) oraz bieżącą konserwację sgraffita wieży.</p> <p data-bbox="92 801 1158 1000">W 1999 r. wykonano pokrycie hełmu wieży z blachy miedzianej. Dokonano translokacji trzech płyt znajdujących się na zewnątrz kościoła do wnętrza – do przedsionka wejścia głównego. Wykonano rekonstrukcję sgraffita wieży (oryginalne sgraffito znajdujące się w stanie katastrofalnym z licznym przekształceniami zdjęto i założono nowe tynki z powtórzeniem motywu dekoracyjnego). Na</p> <p data-bbox="92 1006 1158 1105">Okolo 2005 r. wykonano prace konserwatorskie przy wieżycze schodowej (konserwacja sgraffita) oraz wymieniono pokrycie dachowe na nowe z dachówki ceramicznej (karpiówki) układanej w łuskę.</p>		<p data-bbox="1168 296 2161 348">19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie, instalacje)</p> <p data-bbox="1168 374 2161 473">Stan zachowania budynku jako całości oraz jego poszczególnych elementów średni. Budynek użytkowany zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem na cele sakralne.</p> <ul data-bbox="1181 515 2161 879" style="list-style-type: none"> – Fundamenty – dobre. – ściany – dobre, nie wykazują spękań ani odchylenia od pionu. – Tynki zewnętrzne zawilgocone, miejscowo odspojone z licznymi ubytkami – stropy – w stanie dobrym, więźba dachowa – drewniana w stanie dostatecznym, zaatakowana przez szkodniki drewna i zmuszała - wymaga remontu. – pokrycie dachu – szczelne – stolarka zewnętrzna – okienna częściowo zniszczona, wymaga renowacji lub wymiany. <p data-bbox="1168 950 1573 976">20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p data-bbox="1168 1003 2161 1102">Wykonanie izolacji przeciwwilgociowej, wykonanie prawidłowej nawierzchni wokół kościoła (likwidacja płyt betonowych) z właściwym ukształtowaniem spadków oraz remont elewacji z rewaloryzacją pierwotnego wystroju.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

nie odnaleziono

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst mgr Wojciech Żurkowski

plany, rysunki mgr Wojciech Żurkowski

zdjęcia fotogr. mgr Wojciech Żurkowski sierpień 2008

miejsce przechowywania negatywów w posiadaniu autora

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

22. Bibliografia

Gmina Bierawa, zarys monograficzny, pod red. naukowa E.Nyca, Opole 2005

Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t.VII, z. 5

T. Chrzanowski, M.Kornecki, Sztuka Śląska Opolskiego od średniowiecza do końca XIX w., Kraków 1974 r.

F. Triest, Topographisches Handbuch von Oberschlesien, Breslau 1865

J.G. Knie, Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und anderen Orte der Königl Preuss Provinz Schlesien, Breslau 1845.

Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych Krajów Słowiańskich, pod red. F. Sulimierskiego, Warszawa 1881 r.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

nie odnaleziono

27. Załączniki

wkładka do karty ewidencyjnej zabytków architektury i budownictwa - szt. 18

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. tekstu
----------------------------------	---	---

c.d. rubryki nr 12

Dluhomilowie uczynili z Bierawy swoją siedzibę rodową i odtąd w dokumentach występowali jako Birawscy. W posiadaniu tego rodu Bierawa pozostała do 1593 r. w którym do zmarł Piotr Dluhomil. Z jego osobą wiąże się ufundowanie po poł. XVI w. kościoła protestanckiego, postawionego p/p w miejscu wcześniejszej, drewnianej świątyni średniowiecznej (świadectwem są kamienne płyty epitafijne z 1562 r. Jana Dluhomila i jego żony Marty z domu Proskowskiej przeniesione z poprzedniego, drewnianego kościoła, obecnie umieszczone w kruchcie). W 1593 r. Piotr Dluhomil (jego płyta epitafijna z 1593 r. z przedstawieniem rycerza w pludrach, ze szpadą i sygnetem na palcu oraz napisem „*W roku 1593 11 kwietna zmarł w Bogu nasz szanowny, szlachetny, czcigodny Peter Dluhomil z Bierawy i pan na Bierawie w wieku 55 lat. Bog mu niech będzie łaskawy i oby w ostatnim dniu radosnego zmartwychwstania udzielić mu raczy*” także znajduje się w bierawskim kościele), przekazał dobra bierawskie córce Barbarze, drogą mariażu znalazły się one kolejno w posiadaniu Jana Bogusława von Zwole, a po jego śmierci i ponownym zamążpójściu Barbary w 1608 r. za Piotra seniora Sedlnitzkiego pozostawały na krótko w posiadaniu rodu. W wyniku wojen religijnych i konfiskaty dóbr Sedlnitzkich, przeszły one ponownie w posiadanie kolejnego, protestanckiego Jana Bogusława von Zwollego. W rękach tej rodziny pozostawały przez kilkadziesiąt lat. W połowie XVIII w. właścicielami dóbr bierawskich była rodzina von Rechwitz. W 1775 roku drogą zakupu z rąk Franciszka Józefa von Rechwitz dobra przeszły w posiadanie książęcego rodu ze Sławięcic - Hohenlohe-Ingeflingen i w posiadaniu tej rodziny pozostały do 1945 r. W 1775 r. w Bierawie żyło 970 osób zamieszkujących obszar dworski (8191 mórg) i wieś (1442 morgi). W 1830 roku ludność nadal liczyła 970 osób, w 1855 r. – 1213 osób, w 1880 r. – 1394 osoby, a w 1925 r. ludność spadła do 1250 osób.

Kościół p.w. Trójcy Świętej pierwotnie filialny parafii w Starym Koźlu zbudowany z fundacji Piotra Dluhomila w 2 poł. XVI w. w stylu późnorennesansowym. W 1614 roku kolejny właściciel Bierawy Peter von Sedlnitzky dokonał rozbudowy kościoła o czworoboczną wieżę z wieżyczką schodową. W XVIII w. dobudowano od północy kaplicę. Od 1915 roku parafialny. W kościele znajdują się krypty grobowe rodziny Dluhomilów i von Rechwitz (ta ostatnia usytuowana pod zakrystią, zlikwidowana w latach 1938-1939 w związku z budową ogrzewania).

c.d. rubryki nr 13

wieżyczki schodowej zamknięte segmentowo – drzwi drewniane, jednoskrzydłowe, płycinowo-ramowe z ośmiobocznym przeszkleniem w górnej części (współczesne). Wejście do kruchty bocznej zamknięte łukiem obniżonym – drzwi drewniane, jednoskrzydłowe. Wejście do zakrystii prostokątne, drzwi jednoskrzydłowe (współczesne). Wejście do kaplicy zamknięte segmentowo – drzwi drewniane, dwuskrzydłowe (współczesne).

RZUT: orientowany. Jednonawowy. Założony na planie prostokąta, nawa czteroprzęsłowa z trójbocznym zamknięciem od wschodu i kwadratową wieżą od zachodu, przy której od południa założona na planie koła wieżyczka schodowa. Od południa przybudówka mieszcząca: przy 1 i 2 przęsle nawy prostokątną zakrystię (z lożą na piętrze), przy 3 przęsle kwadratową kruchtę boczną i jednobiegowe schody łączące kruchtę z lożą. Przy północnej ścianie nawy, przy 2 przęsle od wschodu kwadratowa kaplica zamknięta trójbocznie.

BRYŁA: niesymetryczna, nieznacznie rozczłonkowana przybudówkami. Korpus nawowy i trójboczne zamknięcie prezbiterium równej wysokości, kryte wysokim dachem dwuspadowym z trójpołaciowym przekryciem od wschodu. Zakrystia i kruchta boczna dwukondygnacyjne, kryte przedłużoną połacią dachu nawy. Kaplica jednokondygnacyjna, kryta dachem dwuspadowym o kalenicy prostopadłej do dachu korpusu nawowego, z trójpołaciowym przekryciem od północy. Nad całością dominuje masywna, czterokondygnacyjna wieża – dwie dolne kondygnacje czworoboczne, powyżej ortogonalna, nakryta hełmem baniastym z ośmioboczną latarnią. Przy południowej ścianie wieży, w narożniku z nawą cylindryczna wieżyczka schodowa kryta wycinkiem dachu stożkowego. W narożach

nawy od zachodu masywne, niskie szkarpy z gzymsami w połowie wysokości, w narożach i osi międzyokiennej zakrystii wysokie (dwukondygnacyjne szkarpy) analogiczne w narożach trójbocznego zamknięcia prezbiterium. W kalenicy dachu ośmioboczna sygnaturka zwieńczona dachem ostrosłupowym.

ELEWACJE: Elewacja gładko tynkowane, bez podziałów i dekoracji architektonicznej za wyjątkiem wieży i kaplicy. Elewacja zachodnia: ukształtowana przez dominującą nad całością czterokondygnacyjną wieżę i ściany korpusu nawowego. Wieża 1-osiova, dzielona na cztery kondygnacje z których dwie dolne kwadratowe, górne ośmioboczne. W dolnej kondygnacji sięgająca do kalenicy dachu. W przyziemiu wieży ostrołuczny, płasko rozglifiony portal, umieszczony w płytkim jednokondygnacyjnym ryzalicie. Naroża wieży boniowane w tynku. Oś wyznaczona małymi, prostokątnymi otworami okiennymi (szczelinowymi) umieszczonymi na trzech poziomach. Druga kondygnacja nieco węższa, wydzielona wydatnym uskokiem z dużymi, ostrołukowymi, głęboko rozglifionymi otworami okiennymi z drewnianymi żaluzjami. Trzecia kondygnacja wieży ośmioboczna, z tarczami zegarowymi, zakończona wydatnym gzymsem, czwarta znacznie węższa, ośmioboczna (w każdej ze ścian prostokątny otwór okienny) nadbudowana zapewne w XVIII w., zwieńczona barokowym hełmem baniastym z ośmioboczną latarnią zwieńczoną iglicą z kulą. Przy południowej ścianie wieży cylindryczna wieżyczka schodowa rozdzielona odsadzką na dwie kondygnacje, w prostokątnym, zamkniętym segmentowo wejściem od strony płd.-zach. Wieżę pokryta dekoracją sgraffitową zrekonstruowaną współcześnie według oryginału, wieżyczka schodowa pokryta renesansową (1614 r.) dekoracją sgraffitową z motywem geometrycznym w formie pryzmatycznej rustyki, wzbogaconej stylizowaną wicią roślinną oraz fryzami o motywie biegnącym. Zachodnie ściany nawy gładko tynkowane, bez podziałów i dekoracji architektonicznej. Elewacja południowa: 5-osiova, w osi 1-ej zamknięty łukiem pełnym otwór okienny nawy, w osi 2-ej – w przyziemiu wejście do kruchty, nad nim zamknięty segmentowo otwór okienny łoża kolatorskiej. W osi 3-ej, w przyziemiu głęboka wnęka zamknięta półkoliście, stanowiąca podsklepienie klatki schodowej prowadzącej do łóż. W osi 4 i 5 –ej, w przyziemiu szerokie, zamknięte segmentowo okna zakrystii, ponad nimi wysokie, wąskie, zamknięte segmentowo okna łoża kolatorskiej. Naroża i oś międzyokienna zaakcentowane szkarpami. W przyziemiu, w części wschodniej dobudówka mieszcząca wejście do kotłowni. Elewacja wschodnia-prezbiterialna: ukształtowana przez trójboczne zamknięcie, w ścianach południowej i wschodniej duże, zamknięte łukiem pełnym otwory okienne, ściana wschodnia „ślepa”, naroża oszkarpowane. Elewacja północna: nieregularna, przy 2-im przęśle nawy od wschodu prostokątna kaplica zamknięta trójbocznie. W ścianie wschodniej i zachodniej kaplicy zamknięte półkoliście okna umieszczone w prostokątnych płycinach. Przy zachodniej ścianie zbliżony do kwadratu aneks mieszczący wejście do kaplicy. Kaplica zwieńczona profilowanym gzymsem podokapowym. W części zachodniej elewacji 2 okna zamknięte łukiem pełnym.

WNĘTRZE: nawa jednoprzestrzenna, czteroprzęstowa, przęsła nierównej szerokości, najszersze drugie od wschodu. Wnętrze nakryte sklepieniem kolebkowym z lunetami. Ściany korpusu rozczłonkowane filarami przyściennymi dźwigającymi przęsła sklepień. Kaplica otwarta do nawy półkolista arkadą z niszą we wschodnim ościeżu. W kaplicy w narożnikach załamane pilastry dźwigające uproszczone belkowanie i gzyms. W południowej ścianie nawy łoża kolatorskie otwarte do wnętrza arkadami zamkniętymi półkoliście. W zachodniej części nawy chór muzyczny, murowany zapewne w XVIII w. wsparty na dwóch filarach otwarty do nawy trzema zamkniętymi półkoliście arkadami, ujętymi płaskimi opaskami z kluczem w centrum. Chór przedłużony w 1933 r. w kierunku wschodnim, oparty na stalowej belce wspartej na dwóch stalowych słupach. Balustrada chóru pełna, w części środkowej wybrzuszona.

WYPOSAŻENIE:

- Ołtarz główny barokowy (ok. 1700 r.) w kształcie ramy z bogatą dekoracją akantową i obrazem Trójcy Świętej.
- Ołtarz boczny (lewy) – rokokowy, retabulum w kształcie ramy o bogatej dekoracji muszlowo-rokajowej z obrazem MB z Dzieciątkiem.
- Ołtarz boczny (prawy) – regencyjny (ok. 1730 r.) z retabulum w kształcie ramy obejmującej niszę ścienną w której rzeźba Chrystusa Frasobliwego.
- W kaplicy ołtarz barokowy (ok. 1700 r.) architektoniczny z obrazem św. Floriana z ok. poł. XIX w.
- Ambona późnorenesansowa z 1 poł. XVII w. z baldachimem o ażurowym zwieńczeniu z rzeźbą pelikana i płaskorzeźbami.
- Chrzcielnica barokowa, marmurowa, przyścienna.
- Renesansowa płyta epitafijna 1562 r. Jana Dłuchomila i Marty z Pruszkowskich
- Renesansowa płyta epitafijna z 1593 Piotra Dłuchomila
- Manierystyczne epitafium rodziny w. Reiswitz. (po lewej stronie nawy)

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. tekstu, materiały archiwalne, rzut.
----------------------------------	---	--

- Renesansowe płyty nagrobne dziecięce
- Malowidła na sklepieniu przedstawiające apostołów wykonał 1903 r. Michael Rzytki z Raciborza
- Ława komunijna, intarsjowana z XVII/XVIII w. umieszczona przez ołtarzem w kaplicy.

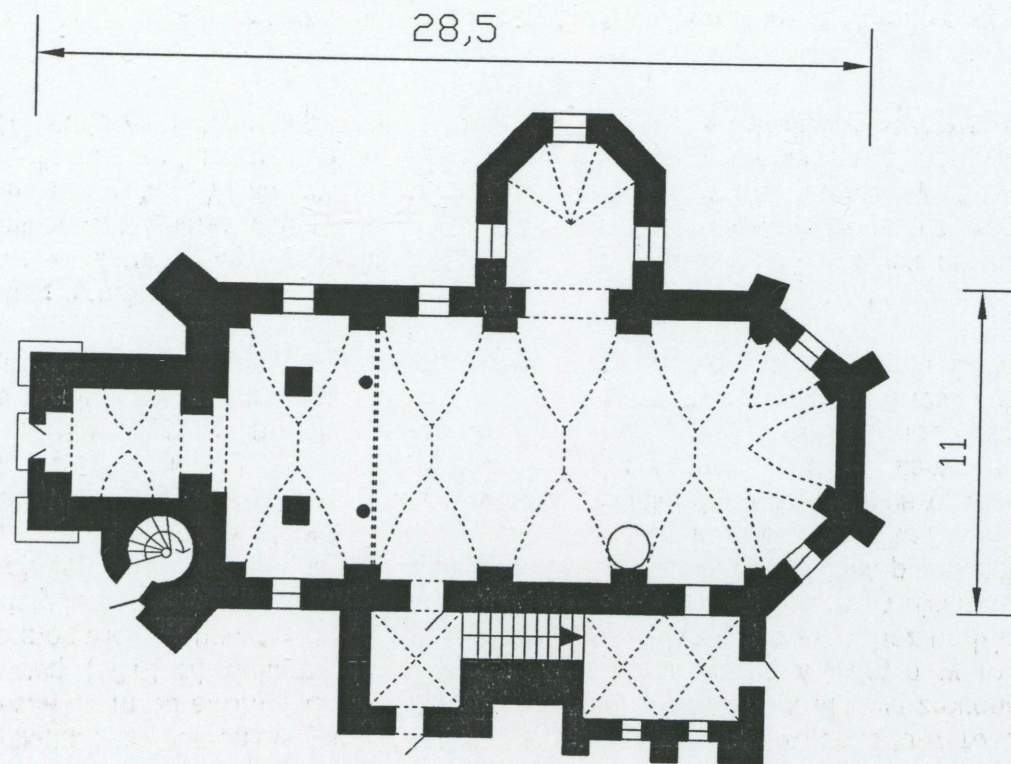
INSTALACJE: budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, wodną oraz grzewczą.

Mapa archiwalna z lat 30 tych . XX w.

wkładkę założył: mgr Wojciech Żurkowski

miejsce przechowywania negatywów: w posiadaniu autora

1. Miejscowość

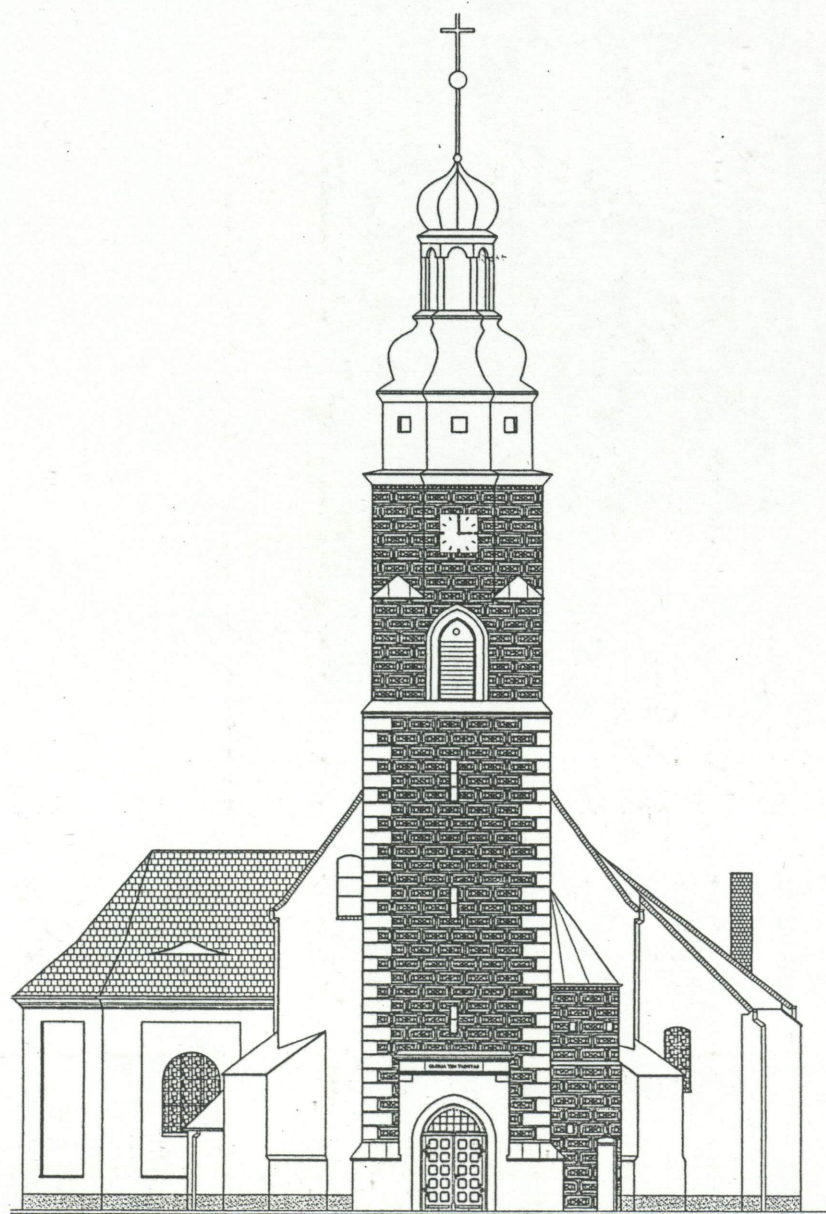
BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Inwentaryzacja elewacji

Elewacja zachodnia

Elewacja wschodnia

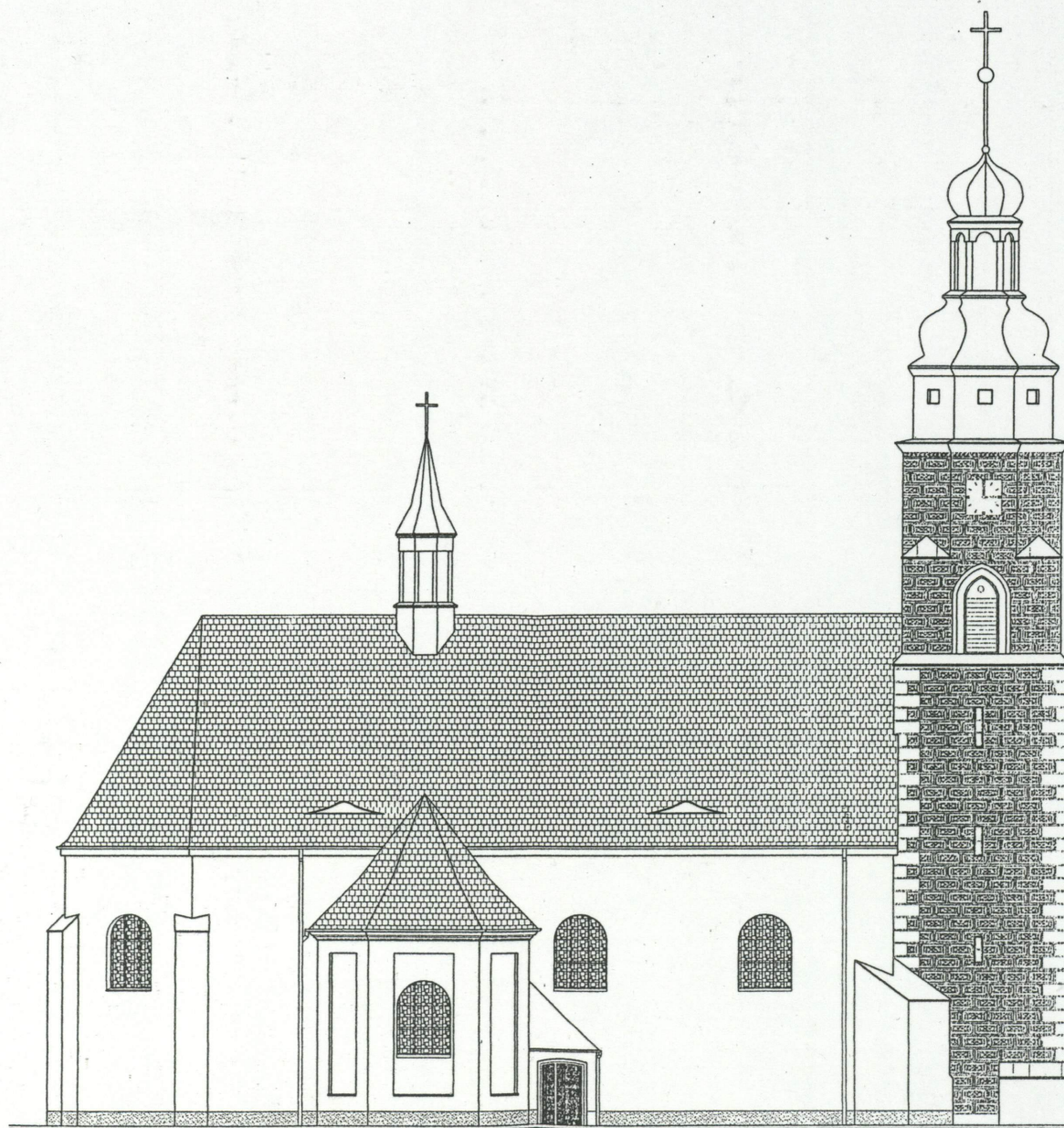
Elewacja południowa

1. Miejscowość
BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

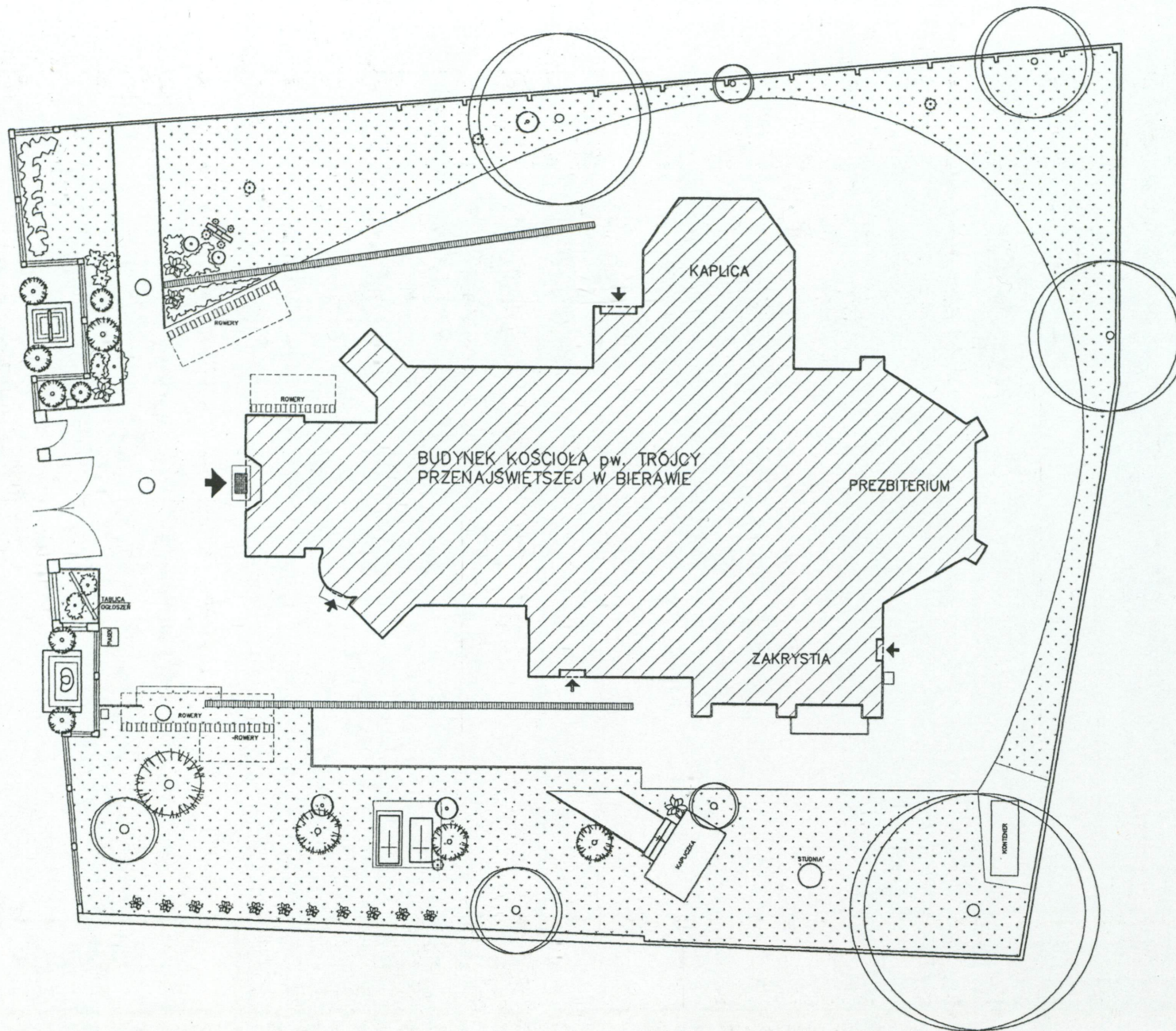
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Inwentaryzacja elewacji i plan sytuacyjny

Elewacja północna

STAN ISTNIEJĄCY

SKALA 1:200

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) materiały archiwalne
----------------------------------	---	--

Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. – widok ogólny

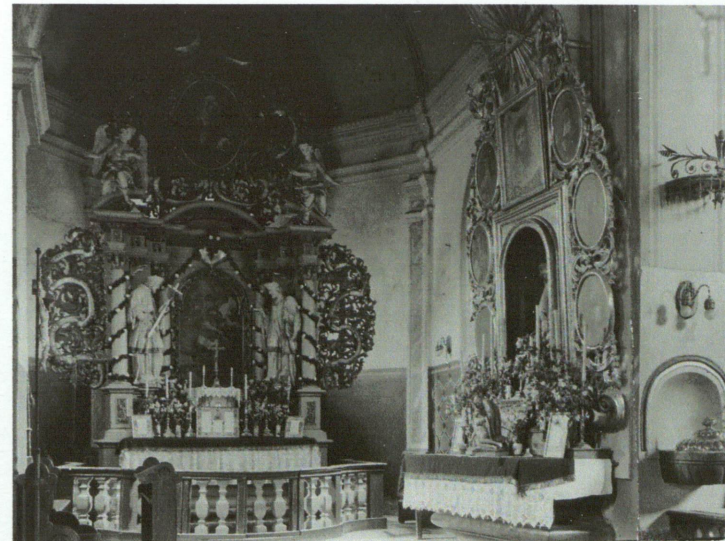
Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. widok od wschodu.

Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. elewacja południowa.

Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. – wnętrze nawy.

Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. – prezbiterium.

Fotografia archiwalna z lat 30 XX w. – chór.

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) fotografie
----------------------------------	---	--

Widok ogólny od pld.-wsch.

Elewacja południowa.

Wieża – widok od pld.-zach.

Widok ogólny od pld.-wsch.

Widok od pld.-zach.

Widok ogólny od pld.-zach.

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) fotografie
----------------------------------	---	--

Wieża – strona północna.

Wieża – widok od płd.-wsch.

Zachodnia część elewacji północnej.

Wieżyczka schodowa.

Elewacja południowa – wejście do kruchty bocznej i zakrystia.

Wschodnia część zakrystii i trójboczne zamknięcie prezbiterium.

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) fotografie
----------------------------------	---	---

Fasada z dolną częścią wieży.

Górna część wieży.

Wieżyczka schodowa.

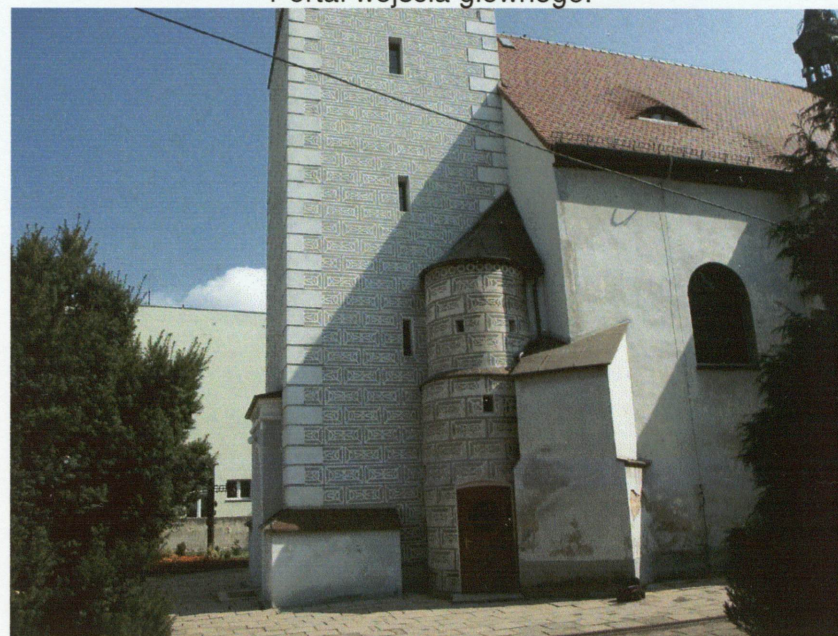
Północno-zachodni narożnik kościoła.

Portal wejścia głównego.

Południowo-zachodnia część kościoła.

Szkarpa w pld.-zach. narożu nawy.

1. Miejscowość BIERAWA	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) fotografie
----------------------------------	---	---

Wieża – elewacja południowa.

Wejście do kruchty bocznej.

Wejście do zakrystii i okna doświetlające lożę.

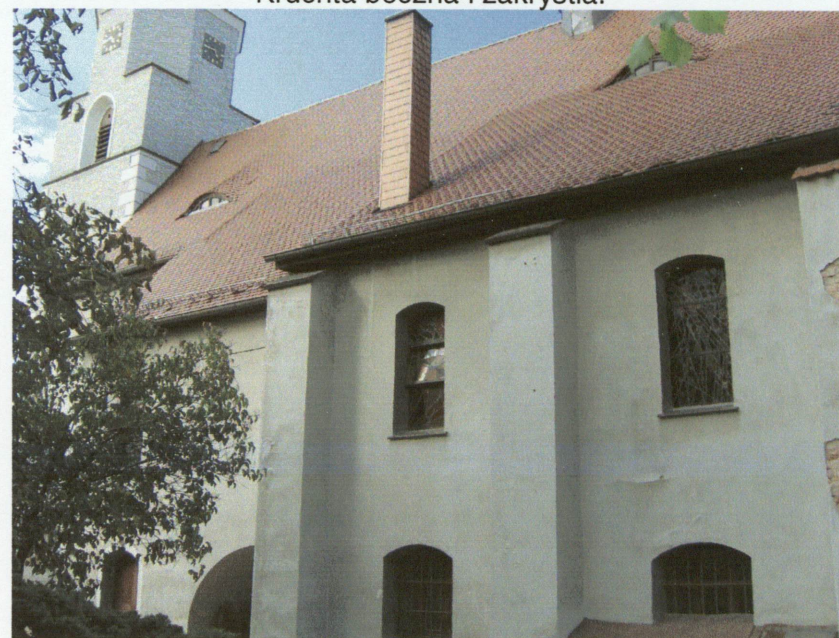
Zachodnia część nawy.

Kruchta boczna i zakrystia.

Zakrystia z lożą na piętrze.

Okna loży nad zakrystią.

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

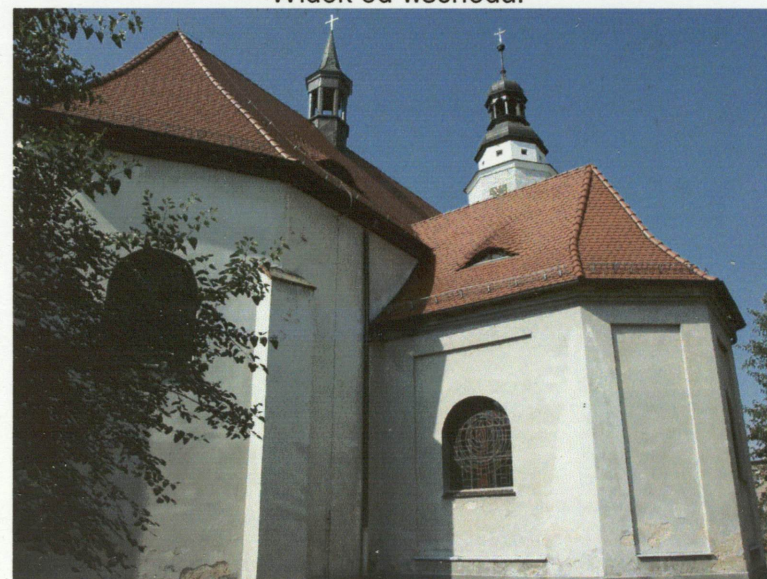
fotografie

Okno w prezbiterium.

Widok od wschodu.

Widok ogólny od północnego-wschodu.

Północna ściana prezbiterium i kaplica.

Widok ogólny od pñ.-zach.

Wejście do kaplicy.

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie

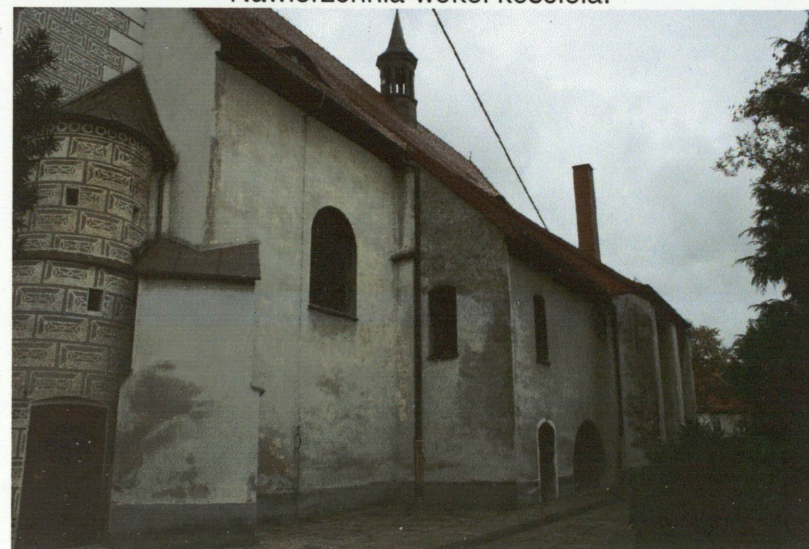
Zniszczenia szkarpy w zakrystii.

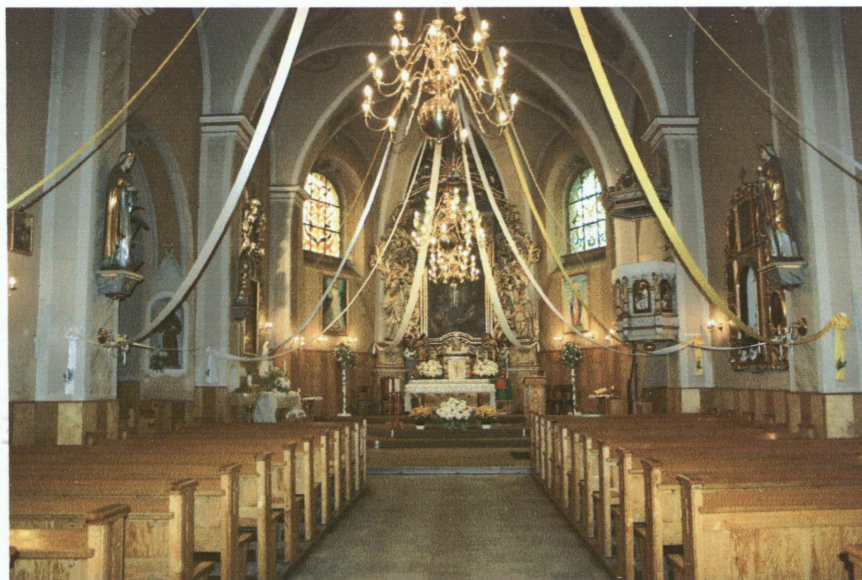
Nawierzchnia wokół kościoła.

Zawilgocenie w partii przyziemia.

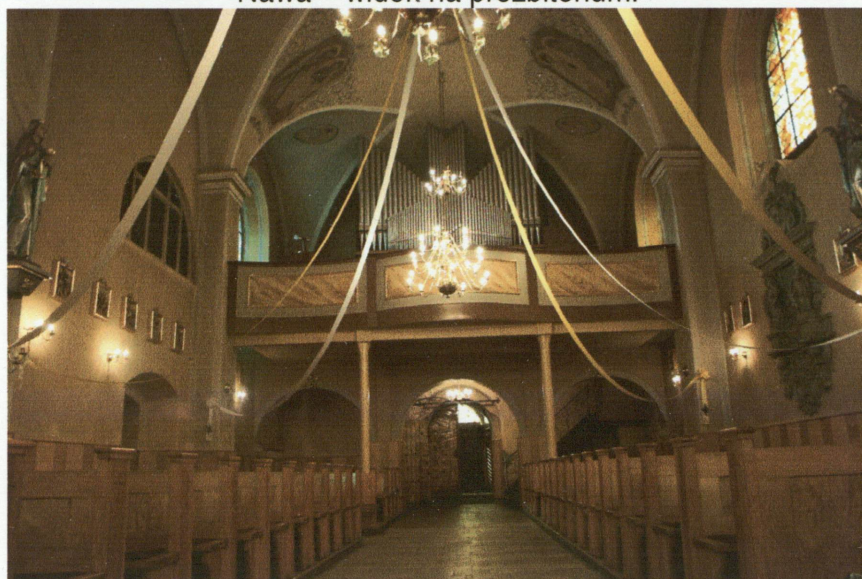
Elewacja południowa.

Nawa – widok na prezbiterium.

Nawa – widok na chór.

Nawa – widok na chór.

b

Balustrada chóru.

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

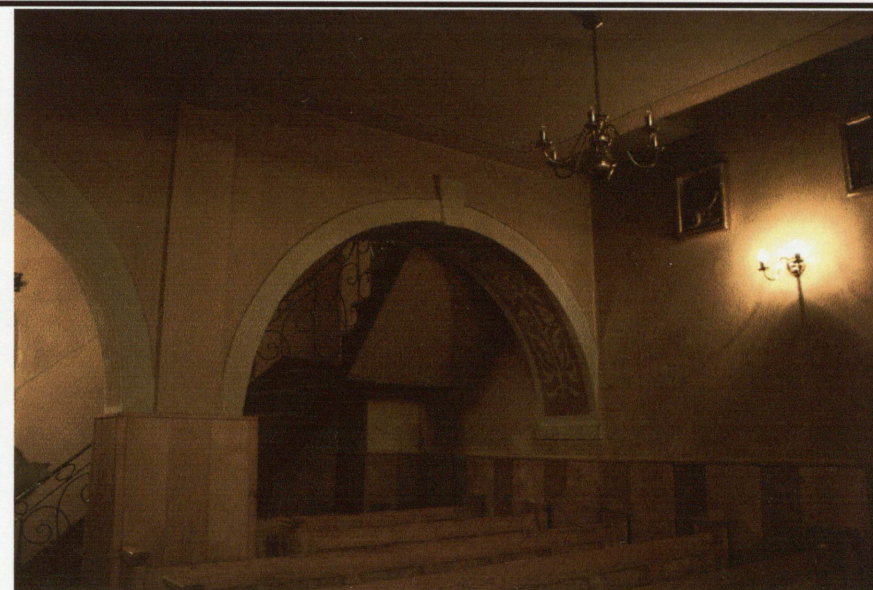
**Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej**

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

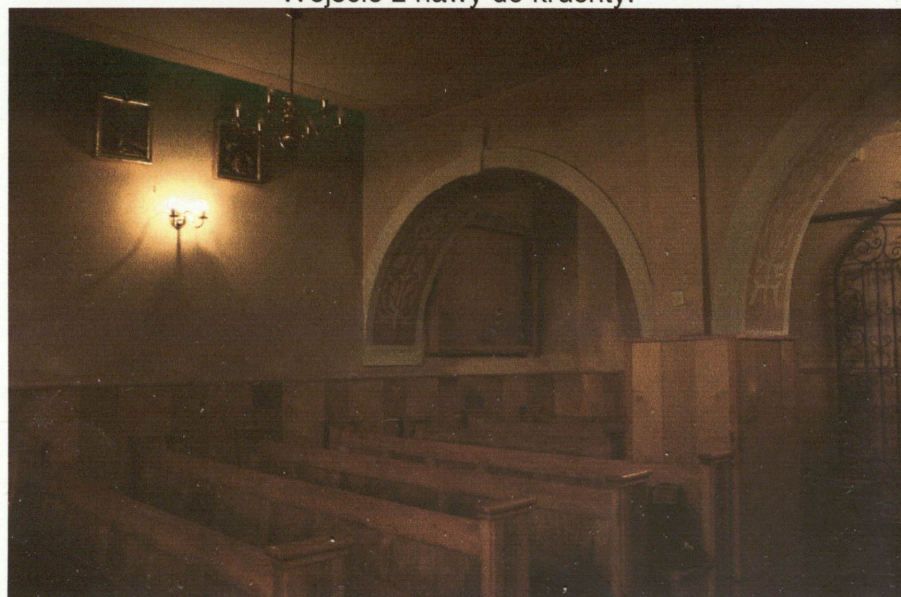
fotografie

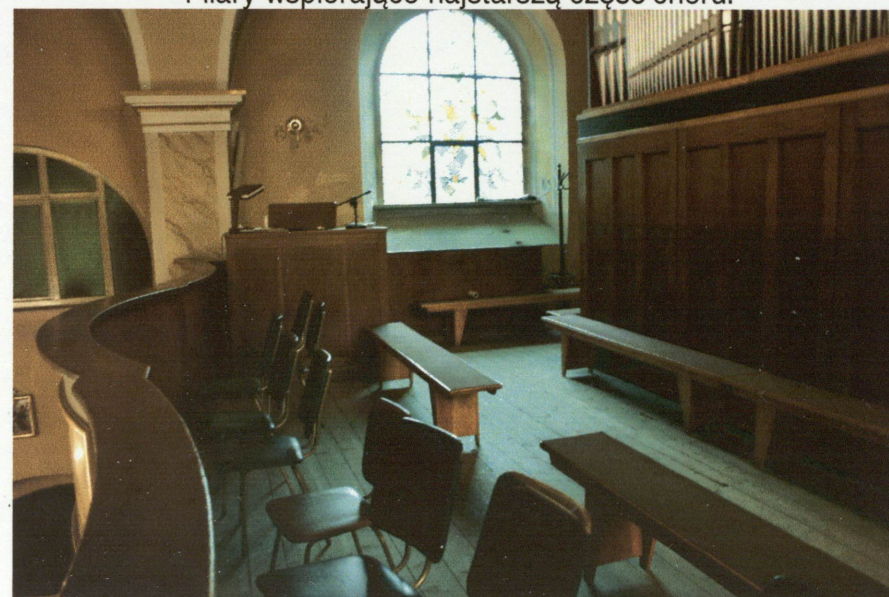
Wejście z nawy do kruchty.

Filary wspierające najstarszą część chóru.

Nawa pod nowszą częścią chóru.

Empora chóru.

Barokowy ołtarz główny,

Retabulum.

Obraz Trójcy św. Adorowanej przez śś. Augustyna i Dominika

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

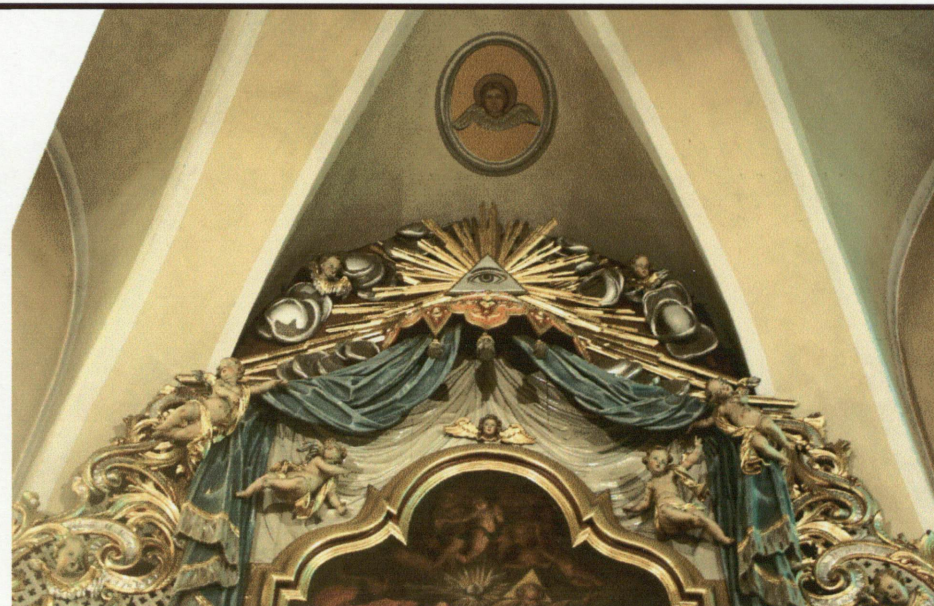
Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

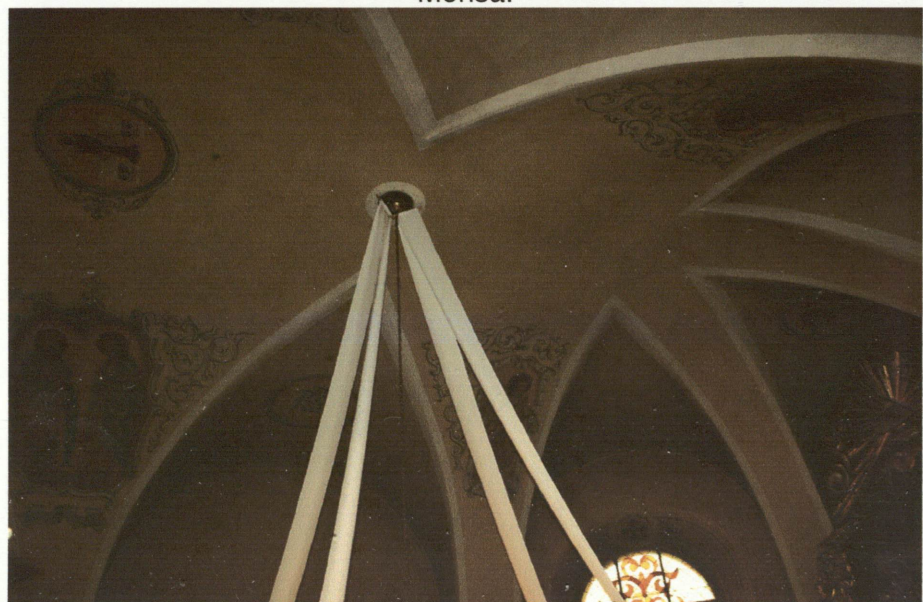
fotografie

Mensa.

Zwieńczenie ołtarza z paludamentem i glorią.

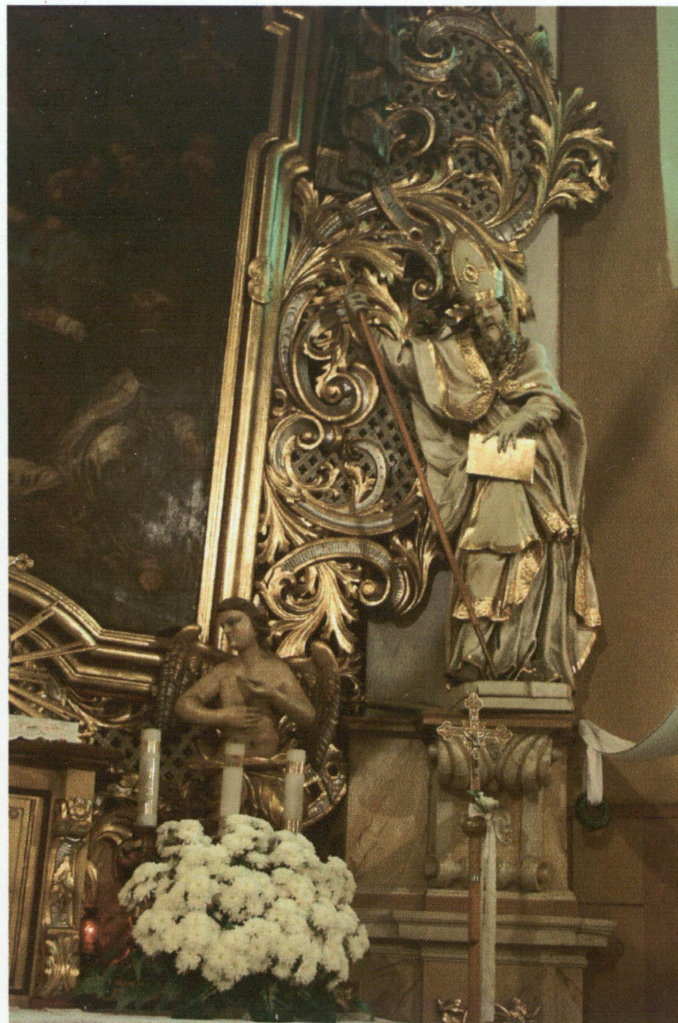
Prezbiterium – sklepienie.

Mensa ołtarzowa.

Postać św. Augustyna na tle uszaka.

Postać św. Grzegorza na tle uszaka.

Płyta nagrobna Piotra Dluomila zm. 1593 r. wyk. J. Grebacher. (umieszczona za ołtarzem głównym)

1. Miejscowość
BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
fotografie

Prezbiterium.

Rokokowy ołtarz boczny (lewy)

Kaplica.

Barokowy ołtarz z rzeźbami św. Jana Nepomucena i św. Franciszka Ksawerego.

Sklepienie w kaplicy.

Kamienna posadzka w nawie i kaplicy.

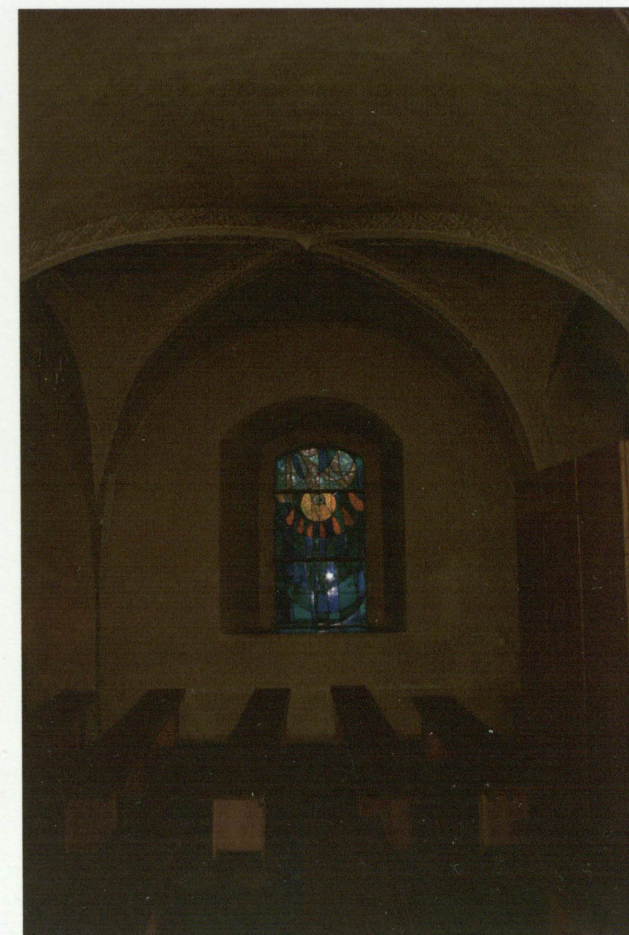
1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
BIERAWA	Kościół parafialny p.w. Trójcy Świętej	fotografie

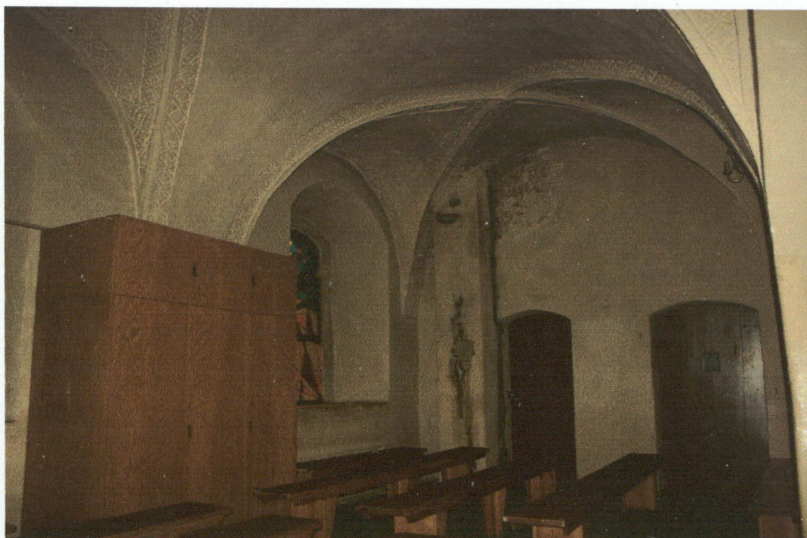
Południowa część prezbiterium.

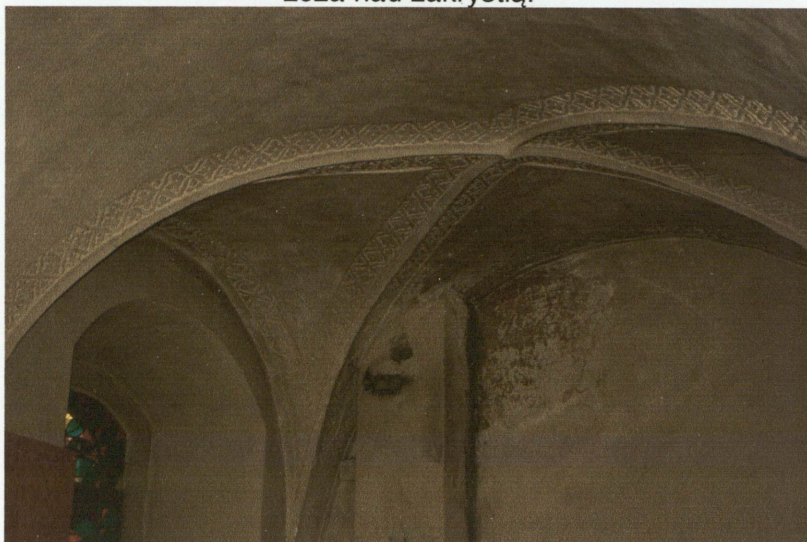
Późnorenesansowa ambona z 1 poł. XVII w.

Loża nad zakrystią.

Loża nad zakrystią.

Szwy sklepienne podkreślone pasami z ornamentem roślinnym.

Szwy sklepienne podkreślone pasami z ornamentem roślinnym.

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

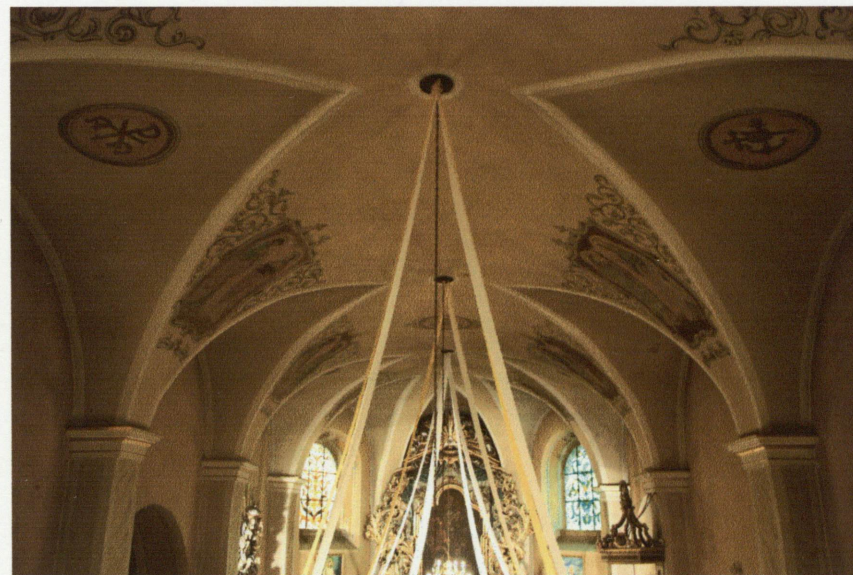
Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

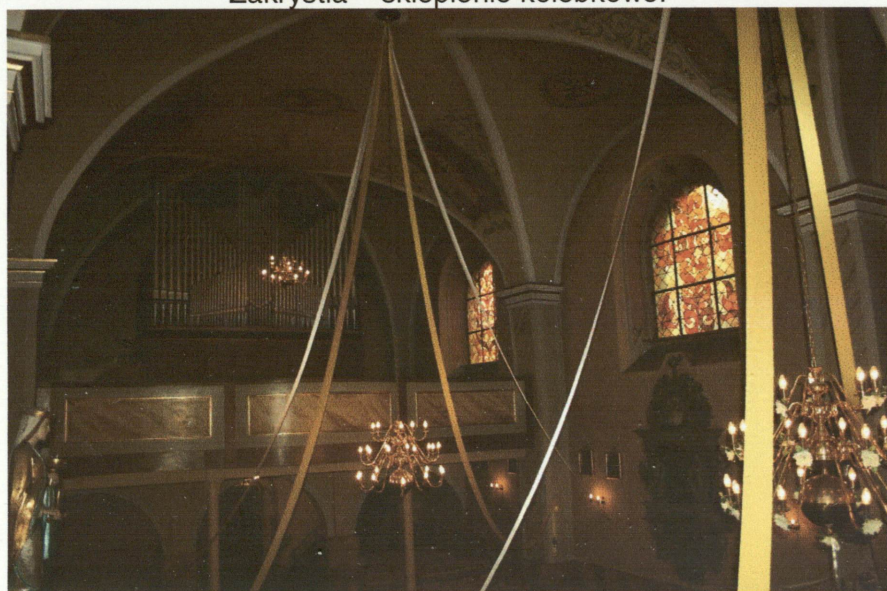
fotografie

Zakrystia – sklepienie kolebkowe.

Sklepienie kolebkowe z lunetami.

Nawa – sklepienie kolebkowe.

Dekoracja w nadłuczach okien.

Strop chóru w części starszej.

Płyta nagrobna niezidentyfikowanego dziecka z domu Reischwitz.

Płyta nagrobna Johanna Reischwitz (1649 r.)

1. Miejscowość

BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie

Płyta nagrobna Jana Dluhomila i Mart z Pruszkowskich (1562 r.)

Wejście do wieżyczki schodowej.

Wnętrze wieży.

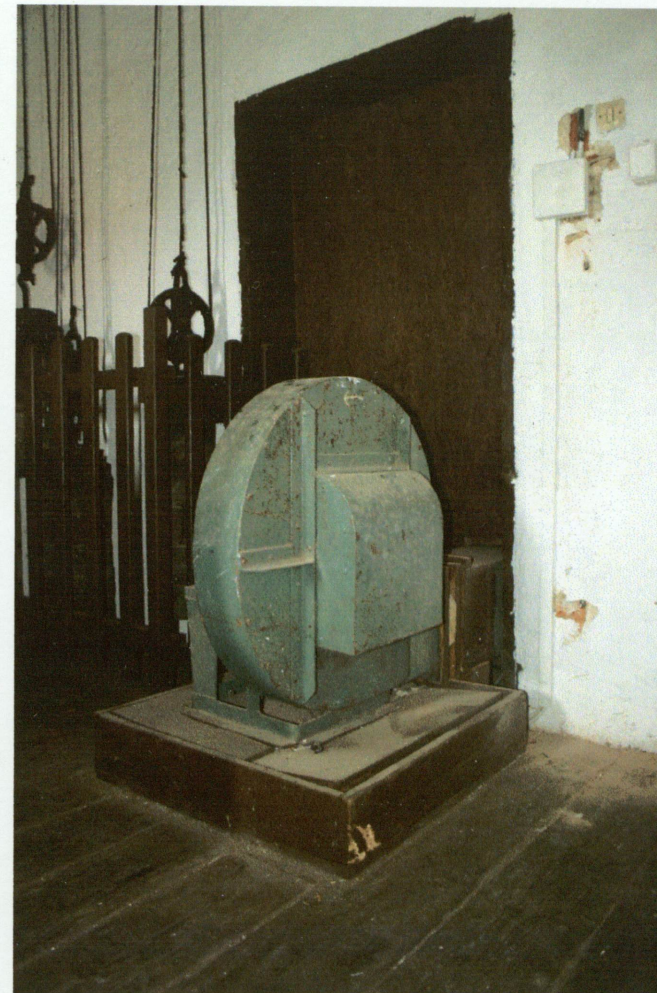
Schody i strop nagi w wieży.

Kamienne, kręcone schody w wieżycze schodowej.

Mechanizm zegara.

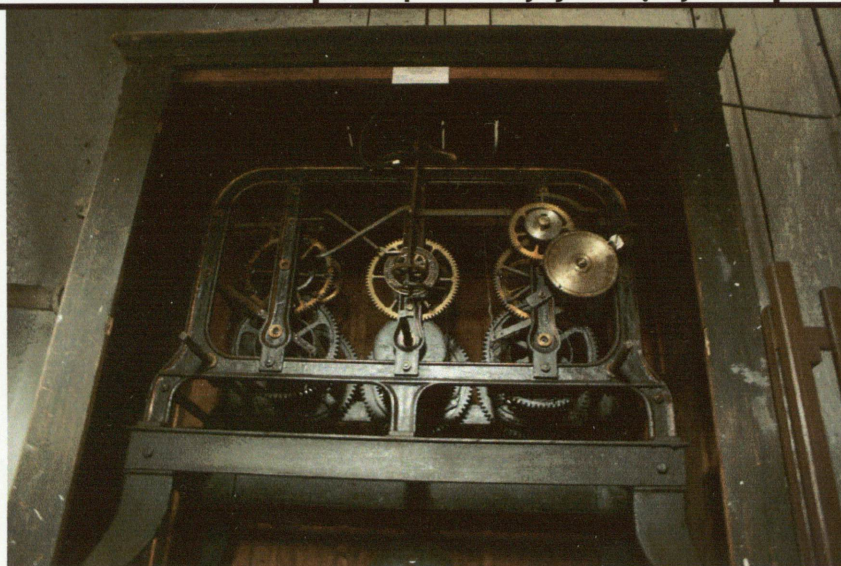

Mechanizm zegara.

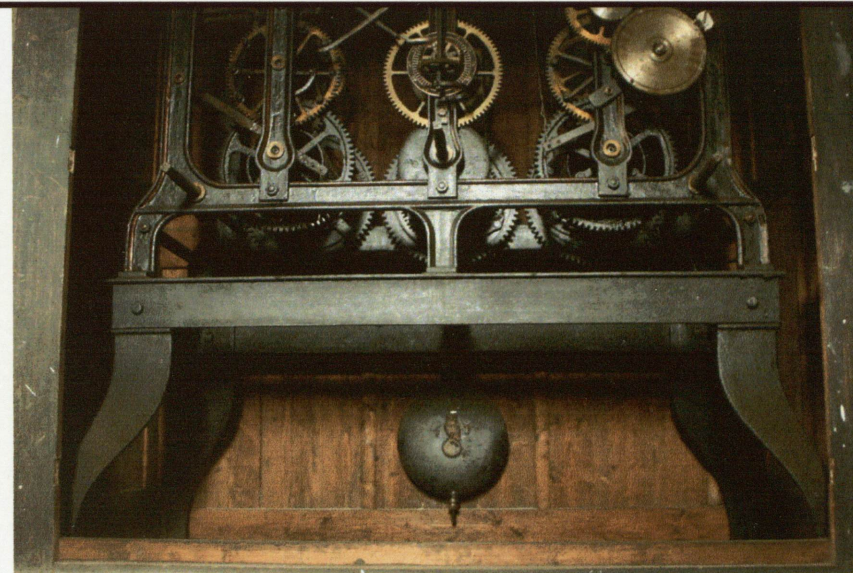
1. Miejscowość
BIERAWA

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
**Kościół parafialny
p.w. Trójcy Świętej**

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
fotografie

Mechanizm zegara.

Mechanizm zegara.

Wieżba dachowa.

Wieżba dachowa.